

69. ATENEU POPULAR DE NOU BARRIS

«Planta asfàltica, no; ateneu, sí»

VERDUM, ROQUETES I TRINITAT NOVA (NOU BARRIS)

«Hace 30 años, dos centenares de vecinos de Barcelona se rebelaron contra su destino y desmantelaron una fábrica que envenenaba su barrio. Sobre ella construyeron un ateneo popular. Después vendría la escuela de circo, la integración de los nuevos inmigrantes y el trabajo social. Éste es su presente.» Así va subtítular Manuel Rivas, el 2007, el reportatge *El prodigio de Nou Barris* a *El País Semanal*.

Un diumenge de desembre de 1976 els veïns desmunten peça per peça la planta asfàltica que es convertiria en l'actual Ateneu Popular de Nou Barris. Es tracta d'una de les lluites més emblemàtiques del districte.

1976: En zona forestal però al costat de Trinitat Nova, l'Ajuntament instal·la una planta asfàltica per al Segon Cinturó. Assessorada pel Col·legi d'Enginyers Tècnics, l'AV de Nou Barris s'hi oposa: els veïns no volen fums nocius. El delegat d'obres públiques promet traslladar la planta però, el 29 de desembre, l'alcalde Socias se'n desdiu.

1977: El 9 de gener, un miler de veïns decideix desmuntar la planta: enderroquen dues xemeneies i inutilitzen la xarxa elèctrica i els motors. 10 milions de pessetes en destrosses forcen l'Ajuntament a desmantellar el que ja es reivindica com a ateneu popular.

1978: La segona festa per l'ateneu consolida una coordinadora d'on sorgiran grups de diables, animació, teatre, cinema i circ.

1994: Després de disset anys de lluita, s'inaugura l'Ateneu Popular, autogestionat i referència europea en circ.